

РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ ТА ВПЛИВ НА НАЦІОНАЛЬНУ СВІДОМІСТЬ

На мій погляд, українська мова є важливим чинником формування національної свідомості та культурної самоідентифікації українського народу. Виникнення української літературної мови пов'язане з розвитком писемності та перекладами, що мало місце в XVI-XVII століттях. Цей період був визначальним для формування мовних норм, коли активно розвивались літературні жанри, зокрема в релігійній та історичній літературі. Варто зазначити, що роль літературної мови в об'єднанні суспільства створює єдиний мовний простір, який сприяє консолідації різних регіонів України, підтримує ідентичність нації та зберігає культурну спадщину.

Звертаю вашу увагу на етапи розвитку української літературної мови. Суттєво вплинув твір «Повість минулих літ» на формування давньоукраїнської літературної мови, визначаючи мовні стандарти та розвиток літературних жанрів. Цей твір XI — початку XII століття відіграв важливу роль у становленні давньоукраїнської літературної мови, оскільки він допоміг сформувати мовні норми. Щодо Ренесансу і Бароко у цей період відбулося виникнення перших українських друкованих книг і розвиток полемічної літератури, що закріпили українську мову як засіб культурного вираження. Епоха національного відродження (19 століття) — це зародження нової української літератури через твори Івана Котляревського, Тараса Шевченка та інших письменників, формування української літературної мови як важливого елемента національної ідентичності. У часи Радянського періоду були репресії проти української мови та культури, втім продовження розвитку української літературної мови завдяки діяльності таких письменників, як Тарас Шевченко, Леся Українка, Іван Франко. Коли після здобуття незалежності в 1991 році українська літературна мова набула статусу державної мови, що дозволило їй розвиватися без зовнішніх утисків.

Головним питанням тез є формування національної єдності, де літературна мова сприяє утворенню спільного інформаційного простору, що допомагає українцям краще розуміти свою історію, культуру та ідентичність. Також на мою думку українська літературна мова об'єднує традиції різних епох, що сприяє збереженню та розвитку національної спадщини через мову. Мова як інструмент політичної боротьби, особливо в контексті подій на Сході України. Усвідомлення цінності рідної мови та її ролі у протистоянні асиміляції. І ще дуже важливі виклики нашого сучасного розвитку, наприклад, глобалізація та вплив інших мов. Розвиток української літературної мови стикається з глобалізаційними процесами та впливом інших мов, що вимагає активної підтримки держави та суспільства для збереження і розвитку мови. Це означає, що мовна політика і законодавча підтримка, законодавчі зусилля для зміцнення позицій української мови, її використання в освіті, ЗМІ, культурних інституціях, та в усіх сферах життя відіграють ключову роль у популяризації української мови. Освітні програми та реформи сприяють її поширенню серед молоді, а засоби масової інформації інтегрують мову у повсякденне життя. Державна підтримка україномовного контенту підсилює інтерес до мови в суспільстві.

Підсумовуючи хочу додати, що дослідження історії літературної мови, розуміння етапів формування національної самосвідомості українського народу, як основа національної свідомості її розвиток і поширення сприяють зміцненню національної ідентичності, об'єднанню народу та захисту культурної спадщини. Необхідність збереження мови, забезпечення умов для подальшого розвитку української літературної мови в сучасному суспільстві сприяє утвердженню незалежності України як самостійної нації.